

Οικονομική

Ο ΕΡΜΗΣ

ΕΦΗΜΕΡΙΣ ΤΗΣ ΝΗΣΟΥ ΣΥΡΟΥ

ΕΜΠΟΡΙΚΗ, ΦΙΛΟΛΟΓΙΚΗ ΕΠΙΣΤΗΜΟΝΙΚΗ ΚΑΙ ΤΩΝ ΑΓΓΕΛΙΩΝ

Ἐκδίδεται κατὰ Σάββατον.

Τιμὴ ἑτησία τῆς Εφημερίδος ἐντὸς τῆς ἰπικρατείας Δραχ. 30.
καὶ ἐκτὸς 36
Τιμὴ καταχώρησός διὰ τὰ δικαστικά. 12 δι' ἑκάστην γραμμὴν

Ὅσοι ἐν τοῖς πολέμοις συμφέροι τοὺς εὐψυχότατους πρώτους τάττειν, οὕτως ἐν ταῖς πολιταίαις λυσίται· τοὺς φρονιμοτάτους καὶ δικαιοτάτους προεσταναι του τλήθου. « Ἀριστοτελης.)

ΕΡΜΟΥΠΟΛΙΣ

Διὰ τὰ δεῖξομεν εἰς τοὺς ἀναγνώστας μας πόσον προοδεύει ὁλονέν ὁ ἐξευγενισμός εἰς τὴν Εὐρώπην καὶ κατ' ἐξαιρέσειν εἰς τὴν Γαλλίαν μετὰ τὴν ἐπαύξησιν τῶν ἐφημερίδων, καταχωροῦμεν τὰ ἀκόλουθα ἀποσπάσματα ἐξαχθέντα ἀπὸ μίαν νεωστὶ συστηθεῖσαν ἐφημερίδα τῆς Γαλλίας ἐπιγραφομένην ΤΟ ΕΘΝΟΣ (La Nation).

Πρὸ δύο ἔτη εἶχε συστηθῆ μία ἐπιτροπή διὰ τὴν ἀπελευθέρωσιν τῶν εἰς τὴν Ἀνατολὴν χριστιανῶν καὶ διὰ τὴν κάμψιν τὴν Γαλλίαν εἰς τὰ ἐπαυλάθη τὴν εἰς τὰ μέρη αὐτὰ ἐπιβροήν της. Ἡ ἀρχὴ τοῦ ἐθνισμοῦ ἀντικατασταθεῖσα εἰς τὸν τόπον τῆς κατακυριεύσεως, ἔγεινε παραδεκτέα ὡς τὸ σύμβολον τῆς ἐνώσεως.

Ὀλίγον ἔπειτα ἐγνωρίθη ὅτι ἡ Γαλλία, διὰ τὴν ἐπιτύχην τὴν εἰς τὸ ἐξωτερικὸν ἐπιβροήν της ὤφειλε προηγουμένως εἰς τὴν ἐσωτερικὴν δύναμίν της καὶ τὸ μεγαλεῖόν της εἰς τὸ ἐσωτερικὸν της.

Τὸ πρῶτον τὸ ὁποῖον ἐβροήθη ὄμμα ἐπὶ τῆς

καταστάσεως τοῦ τόπου ἤρησε διὰ τὴν ἀνακάλυψιν ὅτι τὸ κακὸν προήρχετο ἀπὸ τὴν ἄπειρον διαίρεσιν τῶν γυναικῶν ἢ δοξασίων, καὶ ὅτι ἡ διαίρεσις αὕτη διετηρεῖτο ἀπὸ ἓν ἐκλογῆς σύστημα βασίζομενον ἐκτὸς τῆς ἀληθείας καὶ τοῦ ἐθνισμοῦ.

Ἡ στερέωσις λοιπὸν τῆς ἀντιπροσωπείας τῆς Γαλλίας ὑπῆρξε τὸ πρῶτον σύνθημα διὰ τὴν ἐνώσιν τὰ διετηρημένα πνεύματα καὶ τὴν ἀναλάβου εἰς τὴν Εὐρώπην ἐκείνην τὴν θέσιν τὴν ὁποῖαν καμμίας φαρτρίας ὁ θρίκμος δὲν δύναται εἰς τὴν Γαλλίαν.

Οὕτως, ἀπὸ μίαν ἐπιτροπὴν συστηθεῖσαν διὰ τὰς ὑποθέσεις τῆς Ἀνατολῆς, παρήχθη λογικῶς πῶς ἡ σύστασις μιᾶς ἐπιτροπῆς σκοπὸν ἔχουσης τὴν μόρφωσιν μιᾶς ἐθνικῆς ἀντιπροσωπείας.

Διὰ τὴν ἔχωμεν πανταχοῦ ἐθνισμὸν, ἐπερπεν ἐν πρώτοις εἰς ἀρχίζομεν εἰς τὴν κάμωμεν ἐθνισμὸν Γαλλικόν.

Ὁ Κ. δε Σατωβριάνδ ὑπῆρξε ὁ πρόεδρος τῆς ἀνατολικῆς Ἐπιτροπῆς ὁ ἴδιος ὑπῆρξε ὡσαύτως πρόεδρος τῆς ἐπιτροπῆς τοῦ κοινοῦ δικαιοῦτος διορισθεῖσης εἰς ἀντικαταστήσῃ τὸ πρῶτον καὶ τὸ εἰς εἶδος μονοπωλείου διὰ καίωμα τινῶν ὑποκειμένων

Ἡ ἐπιτροπὴ τοῦ κοινοῦ δικαιοῦτος εἰς τὴν ἐπαριθμοῦνται οἱ Κ. Κ. Ἀραγὼ, Λαφίτης, Μωγούινος, Λαμαρτίνος κτλ. συνεδρίασε πολυλάκις ὑπὸ τὴν προεδρίαν τοῦ Κ. Σατωβριάνδ. Τὰ πολιτικὰ δικαιοῦματα ὄλων τῶν Γάλλων ὑπῆρξε ὁ δεσμός τῶν ἀνδρῶν οἵτινες ἔλαβον μέρος εἰς τὰς συνελεύσεις αὐτάς, καὶ ἐκρίθη ὡς ὠφέλιμον εἰς τὴν συστηθῆ ἐφημερίδα πρὸς τὸν σκοπὸν τοῦ εἰς διαδόσῃ τὰς ἰδέας αὐτάς καὶ τὰς ἀρχάς· ἐδόθη ὅθεν εἰς τὴν ἐφημερίδα αὐτὴν τὸ ὄνομα La Nation (Τὸ Ἔθνος).

— Εἰς τὴν ἐφημερίδα αὐτὴν ἀναγινώσκομεν τὰ ἀκόλουθα.

Λογιζόμεθα εὐευχεῖς προσφέροντες εἰς τοὺς ἀναγνώστας μας τὴν γνώμην τριῶν ἀνδρῶν τῶν ὁποῖων τὸ πνεῦμα ἐκτιμᾶται ἀρκούτως εἰς τὴν Γαλλίαν. Τὰ συμφέροντα τῶν καταστάσεων καὶ τὰ χρέη τῶν πολιτῶν ἐκτιθενται θαυμασίως . . .

Ὅλα τὰ καλά πνεύματα ὡς ἐνωθῶσιν ἤδη διὰ τὴν πλάσῃ ἐν κέντρον γνώμων ἐξ ἧς εἰς ἀναχωρῆ πᾶσα πρὸς τὰ ἐξω κινήσις. Ἐλευθερία τῶν θεσμοθεσιῶν μας, τιμὴ καὶ δόξα τοῦ στρατοῦ μας καὶ φιλοπατρισμός, ἰδοὺ τὰ αἰσθητάτα τὰ ὁποῖα ἀνήκει εἰς τὸν ἀνευ αὐτῶν, θέλομεν περιπλανᾶσθαι εἰς ἡμίμακρας,

ΦΥΛΛΑΔΙΟΝ.

Περὶ τοῦ γυναικείου Φύλου
(Συνέχεια τοῦ Ἀριθ. 208.)

Αἱ γυναῖκες τιμῶσι περισσώτερον ἀπὸ κάβ' ἄλλο πρᾶγμα τὰ φθικτῶν θέλητρα. Διὰ τὴν φαίνονται ὠραία, πολλακίς ὑποφέρουσι πόνους τοὺς ὁποῖους ἤθελον ἀποφεύγει ἀν ἐπρόκειτο λόγος μόνον περὶ ζωῆς ἀκόμη καὶ εἰς τὰ ἔσω τοῦ σεραιχίου ὅπου εὐρίσκονται δεδουλωμένα, αὐταὶ ἐπισχολοῦνται ἀκαταπαύστως εἰς τὰ τῆς ὠραϊότητος ἥτις μόνη τὰς κατακυριεύει. Τί τὰς μέλλει διὰ τὴν ἐλευθερίαν, ἐνῶ ζῶσιν ζῶντι εὐάρεστον εἰς αὐτάς ! Τί τὰς κάμνει ἡ δουλεία ὅταν δύναται εἰς ἀλυτσοῦσιν ἄλλους !

Ἡ γυνὴ δὲν εἶναι γυνὴ μόνον διὰ τὴν οὐσιώδη ὄργανά της· αὕτη εἶναι τοικύτη διὰ κάθε μέλος τοῦ σώματος της, διὰ τὸ κάθε ὄργανον ἰδιαιτέρως λαμβανόμενον, ἀπὸ τοὺς στραγγυλοειδεῖς καὶ κομφεῖς σχηματισμούς της, ἀπὸ τὴν ἀπαλὸν διοργανισμόν της, ἀπὸ κάθε χαρακτηριστικὸν σημεῖον της, ἀπὸ τὸ ἀνάστημα της ἀπὸ τὰς ἐσωτερικὰς κινήσεις τῶν ὀργάνων της, τὰς ὁποίας τὸ παραμικρὸν πρᾶγμα βλάπτει εἰς ἀσθένειαν, ἀπὸ τὰς διανοητικὰς

δυνάμεις της, τὴν αἰσθητικότητά της, τὰς ἐρέξεις της, τὰς συμπαιείας της καὶ τὰ ἠθικὰ πάθη της, τὰς κλίσεις της, τὴν χερκτικῆρα της, τὰς διαθέσεις της, καὶ ἀκόμη ἀπὸ τὰς ἀσθενείας της καὶ τοὺς πόνους της, ἀπὸ ὅλα τὰ ὁποῖα θέλομεν ἀναφέρει ἐν παρόδῳ.

Φυσικὸι χαρακτῆρες, ἀναλογία, ὠραϊότης.

Τὸ ἀνάστημα τῆς γυναικὸς εἶναι μικρότερον ἀπὸ τὸ τοῦ ἀνδρός, ἤθελον εἶσθαι δυστηχῆς ἢ γυνῆ ἥτις ἤθελον ἔχει ἀνάστημα μέγ. Τὰ δύο φύλα εἰς τὸ συγκεκριμένον κλίμα μας ἔχουσι ὡς ἔγγιστα τὴν αὐτὴν ἀναλογίαν εἰς τὴν αὔξησιν των ἕως εἰς τὰ 12 ἢ 13 ἔτη· ἀλλ' ἡ αὔξησις τῶν κορσίων ἰσταταὶ ἀμα αὐτὰ φθάσουσι τὴν ἔσθῃ ἡλικίαν, ἐνῶ ὁ ἀνὴρ ἐξηκολευθεῖ εἰς αὐξάνη ἕως εἰς τὸ 20 ἔτος καὶ ἐπέκεινα ἀκόμη. — Ἡ ἀναλογία τοῦ σώματος διακρίσει εἰς ἀμφοτέρω τὰ φύλα. Εἰς τὸν ἀνδρα, τὸ μέσον τοῦ σώματος εὐρισκεται εἰς τὴν προτομίδα κατὰ τὸ ὄστυον σχεδὸν τῆς ἡῤῃς, ἐνῶ εἰς τὴν γυναῖκα, τὸ μέσον μέρος τοῦτο κείται ὑψηλότερον, εἴτε εἰς τὸ μεταξύ τῆς ἡῤῃς καὶ τοῦ ὀμφαλοῦ διάστημα. Ὁ κορμός λοιπὸν εἰς αὐτάς ἔχει ἀναλόγως περισσώτερον μῆκος παρὰ εἰς τοὺς ἀνδρας· τὰ κάτω μέλη εἶναι κεντό-

τερα, καὶ εὐκόλως τις καταλαμβάνει ὅτι αὐτὸ τὸ δυσανάλογον, ἦτον ἀναγκαῖον εἰς τὴν ἐκπλήρωσιν τῶν οὐσιωδῶν σκοπῶν τῆς Θεῖας Προνοίας. — Ἡ κεφαλὴ τῆς γυναικὸς ἔχει μικρότερον ὄγκον παρὰ τοῦ ἀρρένου φύλου ἢ πλεονεξία διαμέτρος ἔχει μικρότερον μῆκος· τὸ μέτωπον ἔχει μικρότερον πλάτος καὶ ὕψος καὶ ἰδοὺ ὁ λόγος διὰ τὸν ὅποιον, κατὰ τοὺς φρενολογίστας, δὲν ἐπλασε ποτὲ γυνὴ θρησκείαν, δὲν ἔκαμε ἐποποιήσεις μῆτε μεγάλας ἀνακαλύψεις. Τοῦλάχιστον εἶναι βέβαιον ὅτι ὑπάρχει ἀποχωρῶσα διαφορὰ μεταξύ ἀνδρικοῦ καὶ γυναικείου κρανίου. — Τὸ μέτωπον τῶν γυναικῶν ἔχει γενικῶς μικρότερον ἀνισότητα παρὰ τὸ τῶν ἀνδρῶν· αὐτὸ ταυτίσκειται σχεδὸν εἰς ὅλας· ἐκ τούτου γενᾶται ὅτι, διὰ τὴν ἀποφυγῶν αὐτὸ τὸ ὁμοίμορφον τοῦ μετώπου πολλαὶ γυναῖκες τὸ στολίζουσι μετὰ πλεξίδας, κεφαλοδέσματα, καὶ λίθους πολυτίμους. — Ἡ μόνη κόμη ἀρκεῖ διὰ τὴν χαρακτηρησῆ τὰ φύλα. Ἡ κόμη τῆς γυναικὸς εἶναι πολὺ μακρὰ ὅστε εἰς τὴν δύναται εἰς γίνεσθαι καὶ κάλυμα τῆς κεφαλῆς της, ἀρκετὰ ὠραία ὅστε εἰς τὴν δύναται εἰς τὴν στολίζῃ, ἀρκετὰ πικνὴ ὅστε εἰς τὴν ἀπαιτῆ μεγίστην φροντίδα, διὰ τὴν ὅποιον δακνᾶται ἔχι ὀλίγη ὥρα. Ἰδοὺ ἡ-

και ο αιων θελει μας οδηγησει και ακουτας εις τας αρχας αυτας εξ ου ηληθησαμεν να απομακρυνθωμεν. Μια ιδεα εγεννηθη αφ' ου μας τας επαναστασεις, η ιδεα ητις υπηρξε και η αιτια και η αρχη αυτων, η ιδεα μιας πολιτικης των πραγμάτων τξεως υπερσπιούσης του λαου τα δικαιώματα. Νομίζει τις οτι ηθελεν εισθαι την σημερον δυνατός ο μηδενισμός εκείνου το όποιον ή αξιομητημένους επαναστασεις του 1792 και μετ' αυτην ο Ναπολέων δεν ηδυνήθησαν να καταστρέψωσι; ή επαναστασεις μας εθεράπευσε δια πάντα από την προς την δημοκρατίαν κλίσειν μας, ο Ναπολέων μας εδωκόρσε από την προς τον απολυτισμόν κλίσειν.

Ανακαλοῦντες εις την μνήμην μας το παρελθόν, βλέπομεν οτι πρό εξήκοντα περίπου έτη οι Γάλλοι εσυνείθισαν να σκέπτονται ελευθέρως εφ' όλων των αντικειμένων. Πολύν καιρόν ηθέλησαν να βάλλουν εις πράξιν τας θεωρίας τας οποίας ηδύνοντο να σχηματίζουν. Αι αίματώδεις απόπειραι τους εξηπάτησαν, άλλ' έντοσούτω αι ιδέαι της νομίμου ανεξαρτησίας επέζησαν· αυται υπάρχουν παντού, εις την στρατιώτην υπό την σκηνήν του, εις τον χειροτεχνίτην εργαζόμενον εις το εργοστάσιόν του, αν υμεις θελήτετε να αντισταθίτε εις τας ιδέας αυτας, θέλετε τας περικλείσει εις ένα μικρόν περιόλον ένθα δεν δύναται πλέον να εμβώσι, θέλουν κίμει ερηξίν, και αναπηδούσαι, θέλουν παράξει νέας αναστατώσεις. Είναι λοιπόν αναγκάειον να σκεφθώμεν δια να τας μεταχειρισθώμεν εις πράγματα όπου να έχουν αρκετόν τόπον δια να τελώσι και δια να ενεργώσι, και όπου έντοσούτω να απαντώσι περιεργειωμένον των.

(Σατοβριάνδ) .

κόμη εις από όλους τους φυσικούς ωραϊσμούς του φύλου οστις προξενεί το περισσότερο ζημίαν εις τον νουν των· ίσως οι άνδρες αφιερουν ολιγώτερον καιρόν εις τας γυναίκας, παρ' ου αφιερουν αι γυναikes εις την κόμην των . — Οι οφθαλμοί της γυναικός είναι κατ'αί πλεον απομεμακρυσμένοι, και κοινως καλήτερον κεκαλυμμένοι, είτε με μακρυτέρας βλεφαρίδας, και τα βλέφαρα έχουν λεπτόν και ού· υαλιστόν τρόπον τινα υφασμα το όποιον εξαπλούται με μαγικήν τινα ταχύτητα, χωρίς να έχη μήτε πύχα μήτε ρυτίδα. Οι όφρυνες έχουν ωσαύτως καλητέραν καμπυλότητα, και ο χαρακτήρ ούτος καθίσταται πλεον αισθαντικός εις τινας γυναικεις αιτινες χρωματίζουν εις όρφνας κατ'α τον τρόπον τον όποιον μεταχειρίζονται αι γυναikes της Ανατολής και αι Ελληνίδες του Φαναρίου· αι βλεφαρίδες μετέχουν ωσαύτως της αυτης περιποιήσεως. Η ρίν (μύτη) είναι σχεδόν μικροτέρα πάντοτε παρά εις το αρρέν φύλον, προσλαμβάνουσα και χιλίας ακόμη μορφάς, έχουσας την σημασίαν των, της απειλής ή της υποσχέσεως· ποτέ μεν συνεχόμενη με το μέτωπον ως η ρίν της Ελληνικής Αφροδίτης, ποτέ δε κατ'α τοξοειδή γραμμήν άτάκτως πως τεμνομένη προς τα άνω, ένίστε σιμή, ανάσιμος ή πλατεία, καμπυλωτή (γρυπός). Το στόμα είναι σχεδόν πάντοτε μικρότερον, ή τουλάχιστον χαριέστερον και χωρίς ακόμη την βεήθειαν του υπομηδειάσματος. Τα χείλη της γυναικός έχουν έν τούτοις μεγίστην έκφρασιν, μάλιστα το άνω, το όποιον είναι τόσον υποκειμένον να αλοιεύται κατ'α την έ-

Πρόκειται να γένη γνωστόν αν ο κοινωνικός κόσμος θέλει προσηύθει ή οπισθοδρομήσει εις τον άνευ πέρατος δρόμον του· αν ή ανατροφή του ανθρωπίνου γένους θέλει γίνεσθαι παρά της ελευθερίας ή παρά του δεσποτισμού οστις τοσούτον κωκώς το ανέηρεψε μέχρι τουδε· αν αι νομοθεσίαι θέλουν εισθαι ή έκφρασις του δικαιώματος και του χρέους όλων ή της τυραννίας τωνών ατόμων· αν είναι δυνατόν να διδασθή ή ανθρωπότης να κυβερνάται από την αρετήν μάλλον παρά από την βίαν· αν θέλει εισαχθή τέλος εις τας πολιτικας μεταξύ των ανθρώπων ή μεταξύ των εθνών σχέσεις, ή θεία αυτη αρχή της αδελφότητος ητις έπεσεν εκ του ουρανού επί της γης δια να καταστρέψη πᾶσαν δουλείαν και δια να καθυγάσθη πᾶσιν εκ παιδευσιν· αν θέλει ακυρωθή ο νόμιμος φόνος· αν θέλει εξαληφθή κατ' ολίγον από τον κόδωκα των εθνών ο εις σωρούς φόνος ονομαζόμενος πόλεμος· αν οι άνθρωποι θέλουν κυβερνώνται τέλος πάντων ως οικογένεια, αντί να περιφράττωνται ως ποιμίαι· αν ή ισρά ελευθερία των συνειδήσεων θέλει μεγαλυνητέλος με τα φώτα του λογικού, πολλαπλασιαζόμενα από τον λόγον, και αν ο Θεός, λαμβανόμενος από αιώνα εις αιώνα καλήτερον υπ' οψιν, θέλει λατρεύεσθαι από αιώνα εις αιώνα καλήτερον έν λόγω και έργω, έν πνεύματι και αληθεία.

Ίδού ή πολιτική οϊζν την έννοούμεν, υμεις, εγώ, τόσσοι άλλοι και άπαντα σχεδόν ή νεολαία αυτη ητις εγεννήθη εις τας τρικυμίας, ητις έμεγάλυνε εις τας παλίστρας και ητις φαίνεται έχουσα έν αυτη το ένστιγμα μεγάλων πραγμάτων τα οποια μέλλουν θαυμητόν και θρησκευτικώς να εκπληρωθώσι. Πιστεύετε οτι εις παρομοίαν εποχήν και επί παρομοίω τοιούτων προδημημάτων, ηθελεν εισθαι τιμή και αρκετή το να τίθεται εις με το μέρος της μικράς αγέ-

σωτερικήν διάθεσιν ή κατ'α το πνεύμα, ώστε αναγνώσκει τις πολλάκις εις αυτό περισσώτερα πράγματα παρ' ου, τι αποκαλύπτει ο λόγος, οστις άλλως τε δεν είναι τόσον ειλικρινής . — Το ωτίον, το τελευταίον αυτό ίχνος της ωραιότητος, έχει ωσαύτως εις την γυναίκα λεπτότητα εις την ύψην του, χάριν εις τας περιστροφάς του, την έποίησεν το άνδρικόν ωτίον ενδέποτε έλαβεν εις τον αυτόν βαθμόν. Η σιαγών είναι σχεδόν μικροτέρα και αυτη πάντοτε, όμαλή και λεία ως το λοιπόν του προσώπου, ένθα δεν γενάται ποτέ γένειον. Ο τελευταίος ούτος μ' όλον τούτο χαρακτήρ δεν είναι χωρίς εξαίρεσιν· γυναikes μελαχρινσαι υπερβάσαι το 20 έτος της ηλικίας των, έχουν ένίστε έν ωραίον οσπίδιον τριχών προς τα πλάγια του στόματος, και τη αληθεία τούτο δεν φέρει εις αυτας ασχημίαν· το ουσίωδες είναι να μη κόπτονται ή, εκρίζουνται ποτέ αυτα τα πτίλα (χυθίδι)· εκείναι αιτινες τα μαδωσι ως κάμνου αι γυναikes της Ανατολής και της Ισπανίας, με το μέσον του Ρουσμά ή με άλλα συμβέματα έμπεριέχοντα την τίτανον, προετοιμάζουν την μεταμέλειάν των. Η επιδερμίς τότε καθίσταται τραχεία και χάνει την στιλπνότητα, το έρύθιμα, το ζωηρόν της χρώμα . — Ο λαιμός, αυτω κατ'α δυστυχίαν κεκαλυμμένος παρά τοις Οθωμανοις, άλλ' ούτω μεγαλοπρεπώς γεγυμνομένος παρά τοις Γάλλοις, αρκει αυτός μόνον δια να χαρακτηρήσθη την γυναικα καθώς και να την καθαράισθ. Το εξέχον μέρος του λάρυγγος, το όποιον καθιστά

της των σκεπτικων και να λέγη ως ο Μονταίνος. Τι ξεύρω γώ; ή ως ο εγωιστής . Τι με μέλει εμέ;

Όχι· όταν ο θεός κριτής μας προσκαλέσθαι δια να παρουσιασθώμεν ένώπιον της συνειδήσεως μας εις το τέλος της ολιγοχρονίου εδω κάτω δικαιοσύνης μας, ή μετριοφροσύνη μας, ή αδυναμία μας, δεν θέλουν εισθαι προφάσεις δια την απράξιαν μας. Εις μάτην θελομεν του απεκριθί· ημεις δεν είμεθα τίποτε, δεν δυνάμεθα τίποτε, δεν είμεθα εϊμή εις κόκκος ψύμμου. Θέλει μας εϊπει τότε· εγώ εδωλα εμπροσθένσας, εις τον καιρόν σας, τας δύο πλάστιγγας μιας ζυγαρίας εις την όποιαν εξυγίετο ή ανθρωπίνος τύχη εις την μίαν πλάστιγγα ή το καλόν, ή εις την άλλην το κακόν. Ύμεις δεν εισθαι εϊμή εις κόκκος ψύμμου, αναμριδόλως, άλλ' α τις εξ υμών δύναται να εϊπη οτι ο κόκκος αυτός της ψύμμου δεν ηδύνατο να κλίνη την πλάστιγγα προς το μέρος μου; υμεις εχετε διάνοιχ δια να βλέπετε, συνειδήσειν δια να εκλέγετε, ώρειλατε να βάλλετε τον κόκκον αυτόν της ψύμμου εις την μίαν ή εις την άλλην πλάστιγγα· δεν τον εδάλτε εις καμμίαν· ως τον πάρη ο άνεμος· δεν εχρησίμευσε μήτε δι υμάς μήτε δια τους αδελφούς σας.

(Λαμαρτίνος)

Εις αυτην ακόμη την ήμέραν της γεννήσεως του, πᾶς άνθρωπος λαμβάνει μετοχήν των δικαιωμάτων, τα οποια ορθότατα, νομιμώτατα ονομάσθησαν φυσικά δικαιώματα . Η κοινωνία δεν υπάρχει εϊμή δια να ασφαλίζη εις τον καθένα την έντελή απόλαυσιν των δικαιωμάτων τούτων. Τα φυσικά δικαιώματα είναι απαράγραπτα. Πᾶσα πράξις τείνουσα να τα περιστείλη είναι αφ' έαυτης εμηθένη, κατ'α την ωραίαν έκφρασιν του Βουουέτρου. Μια κυβέρνησις της οποί

τον λαιμόν του άνδρος τόσον πολυγώνιον, είναι ανεπαίσθητον εις τας γυναίκας, και αυτό μάλιστα ένθ' αυξάνει την ωραιότητα του λαιμού των, αποτελεί και την ηδύτητα της φωνής των. Εις τον κορμόν ευρίσκονται οι όριστικοί χαρακτηριστες του φύλου· μια λεκάνη (τα πλατέα ή πλάγια όστά της κάτω κοιλίας) πλατεία, ή ευκαμψία του κορμού και το εγκλωβισμά του, και ο κορδισμός (gestation), δεν φέρουν καμμίαν ασχημίαν· έρχεται έπειτα ή χαριής περιστροφή των πλευρών και ή τελεία όμαλότης της κοιλίας τα οποια ασχημίζονται τόσον συχνά από την στενωπότητα των μεταλικών ζωτήρων (σπηθοδέσματα . Το στήθος της γυναικός έχει ολιγώτερον πλάτος από το του άνδρος· ή σχηματισμένη από τον κορμόν πυραμίδς είναι κατ' εναντίον λόγον εις τα δύο φύλα· ή βάσις της πυραμίδος αυτης εις τον άνδρα είναι εις τας ώμοπλάτας, άλλ' εις την γυναίκα ευρίσκεται προς την κάτω κοιλίαν, την λεκάνην. Δια να είναι και το στήθος άμεμπτον, πρέπει να απέχη ο εις μαστός από τον άλλον, στον απέχει ο εις μαστός από τον μικρόν λάκκον οστις σχηματίζεται μεταξύ των δύο κατακλειδών εις το κατώτερον του λαιμού όριον· άλλ' αυτόν τον πρωτότυπον σχηματισμόν αι μητρικαι φροντίδες τον διαφθείρουσι, ή τροποποιήσις των ένδυμάτων και αι ασθένεια τον καθιστώσι πολλάκις πάντη μηδαμινόν, ή ηλικία μάλιστα τον καταστρέφει, καθώς και αι λύπαι.

(Έπειτα ή Συνείχεια .)

ας ή υπαρχεις αντίκειται με την ήλευθεραν, με την παντελή χρησιν των φυσικων δικαιοματων, δεν ήθελεν έχει ουδέ ήθικότητα, ουδέ δύναμιν, ουδέ διάρκειαν.

('Αραγώ)

Είναι βέβαιον ότι ή Αυστριακή κυβέρνησις παρεχώρησε την ήλευθεραν μετά της Ελλάδος κοινωνίαν, χωρίς να υπόκεινται πλέον τα πλοιά μας εις κανέν είδος καθάρσεως. Είμεθα εκ τούτου εις χρέος να αποδώσωμεν τας ανηκούσας εις την κυβέρνησιν αυτήν εύχαριστίας, διότι πρώτη αφ' όλων τας Ευρωπαϊκάς δυνάμεις αναγνωρίσασα την εις την Ελλάδα παραδοχην και ακριβή τήρησιν των Ευρωπαϊκων τάξεων και κανονισμων ενέκρινε τους Έλληνας επιδικητικούς των καλών και ίαξιους της ήλευθερας μετά των κατοίκων του έξευγενισμένου κόσμου σχέσεως. Εντοσούτω δεν δυνάμεθα να μην αποδώσωμεν και τον άνήκοντα εις τον έν ταύθα Αυστριακόν πρόξενον καθώς και εις τον διευθυντήν των ταχυδρομικων άτμοπλοίων έπαινον διά τας ευνοϊκάς προς τον σκοπόν τουτον εισηγήσεις των ώσαύτως δε ή εις τον ύγειο νομικόν κλάδον της επί των έσωτερικων Γραμματείας, διά την όποιαν κατέβαλε προσπάθειαν εις το να καταστήση καθ' όλα τα δυνατά έντελή την εις το κράτος συντήρησιν των ύγειο νομικων κανονισμων και να χορηγήση εκ τούτου ύλην εις την Αυστριακήν κυβέρνησιν, δια να συγκαταριθμήση και την Ελλάδα με τα λοιπα πολιτισμένα της Ευρώπης έθνη.

— Κατά λάθος αναφέρνμεν εις το παρελθόν φύλλον μας το όνομα του εις Νεάπολιν έμμόρου Στ. Δουραμάνη εκω ό αναφερθεις εις τον Βασιλέα έμπορος ήτον άλλος παρά τουτον.

Γράφουν από την Ράμνν, την 7. Φεβρουαρίου.

Η Ρωσική κυβέρνησις δεν έτυχε να έχη μέχρι τουδε εις την αυλήν της Ρώμης πράκτορα τοιούτον εως να χιριεται υπόληψιν εις όλας τας άλλας πρεσβείας, δια να επιταχύνη τας υποθέσεις. Ο Κ. Βεσκολάνις έδιωρίθη εις την πρακτωρίαν αυτήν κατασταθείσαν αναγκάσιαν από τας συχνάς σχέσεις, παραχθείσας από τας διαφοράς αιτινες υπάρχουν μεταξύ του μυστικοσυμβουλίου της Πετρούπολεως και της Αγίας καθέδρας. Ο Κ. Βεσκολάνις έφθασεν από την Πετρούπολιν, φέρων επιστολάς. Φαίνεται βέβαιον ότι ο Πάππας εξακολουθεί να διαμικρύνεται εναντίον των πνευματικων και νοτομιων του αυτοκράτορος, και ότι ή Αύτου Αγίότης αποποιείται ήσταν πρότασιν τείνουσαν εις την τελεικήν διόρθωσιν πριν ή προηγηθή ή ξανασύστασις των θρησκευτικων πραγμάτων ως υπήρχεν και πρότερον (Statu quo) εις την Πολονίαν και την Ρωσίαν.

— Γράφουν από την Βιέννην, την 15. Φεβρουαρίου.

Η υγεία του πρίγκιπος Μετερνίχου υπέστη και' αυτίας μεγίστην προσβολήν και κατά συνέπειαν ή αναχώρησις του Κ. Μουνίχ — Βελγικασεν διά το Φραγκφούρτ, ανεβλήθη εις άριστον καιρόν. Η μετακύλισις αυτή του πρίγκιπος αποδίδεται εις τούς κόπους και τας άνησυχίας τας όποιαις ή περιπλεχθείσα υποθέσις των επρχων του Δουναβιως, και αι επιχει-

ρισθείσαι από τας μεγάλας δυνάμεις δια το άντικείμενον τουτο διαπραγματεύσεις, προξενούν εις τον άρχηγόν της ύμετέρας διπλωματίας.

Η περί της Αυστριακής ναυτιλίας δια των άτμοπλοίων εις την Μαύρην Θάλασσαν υποθέσις, έπροξένησε μεγίστην λύπην εις τον πρίγκιπα δεστις δεν ήλπιζεν δά έδη εις την Οθωμανικήν Πόρταν τοιαύτην άννημον διαγωγήν. Η υποθέσις αυτή έτελείωσε με τιμήν της Αυστριακής μ' όλα ταύτα, είναι φύσει μή επιδεχόμενης τόσον ταχείας λήθης.

— Ο πύργος του Νανκίν εις την Κίναν, εκ της Νομοθετικής.

Η Ασιατική Έφημερίς, του Λονδίνου, περιέχει το ακόλουθον απόπεισμα μιας επιστολής διευθυνθείσης από τον σίρ Ένρίκον Ποττινιέρν, εις τούς δικητάς του ναυτικού και του στρατού της ξηράς, εις την Κίναν, και άφορώσης την εις τινα μέρη καταστροφήν του περιφημου Πύργου εκ πορκελάνης του Νανκίν, γενηθείσαν από τινας αξιωματικούς ή θαλασσιούς υπο την ύπηρεσίαν της Α. Μ. εύρισκομένουσ.

Όλος ο κόσμος θέλει συμμετέξει του πνεύματος και των αισθημάτων του σίρ Ένρίκου ως προς την αξιοκατακρίτον αυτήν αθέτησιν των καθηκόντων, και ως εκ τούτου δύναται τις να έλπιση ότι θέλει επιβληθή εις τούς ένόχους αυστηρά ποινή, δια να προληφθή του τοιούτου μισητού ατοπήματος ή επανάληψις.

α Με λύπην μου είδοποιώ τας ύμετέρας Έξοχότητας ότι ο προεστώς του μοναστηρίου το ύποϊον είναι συνειωμένον με τον Πύργον της Πορκελάνης, ήλθε σήμερον και με έπαραπονέθη δια την διαγωγήν πολλων αξιωματικων και θαλασσιων Ευρωπαϊων, ετινες ελθόντες δια να επισκερθησώχθες τον πύργον, απέσπασαν μερίδινα του κειριου τουτου, εις τα όποια συμπεριληφθάνοται και Θεοι και άλλα άγχληματα, με σκοπόν δια να τά επάγωσι. Ο προεστώς με άνέφερεν ότι, εις μίαν στιγμήν, πλέον των τεσσαράκοντα ατόμων ένησχολήθησαν εις την καταστροφήν αυτήν, και ότι ή προξενηθείσα εις τον πύργον φθορά έπροξένησε τοιούτον αναδρασμόν εις τον λαόν, ωστε πολυς όχλος συναχθείς ήτον έτοιμος να επέμβη δια να έμποδίση τας αξιοκατακρίτους αυτας κολοβώσεις.

β Δεν είναι ανάγκη να επεκτεινώμαι επί της κακής έντυπώσεως την όποιαν θέλου προάξει εις το κοινόν τοιαύται υπερβολαι, χωρίς να άννατέρω τας δυσαρσεκείας τας όποιαις θέλου δοκιμάσει όλος ο πεφωτισμένος κόσμος μανθάνων ότι υπήκοοι Άγγλοι διέφθειραν κατά το δοκοϋν αυτων έν τοιούτον διάσκημον μνημείον. α

(Έφημερίς του Hong—Kong της 27. Οκτωμβρίου 1812).

— Γράφουν από τα μεθόρια του κάτω Δουναβιως την 9 Ιανουαρίου, εις την έφημετου Αύγουβούργου. Όλοι έπασχολούνται εις την έκλογήν γενηθείσαν εις Βουκουρέστιον. Δηηγούνται ότι εις γενικός πρόξενος υπήγεν εις πολλούς εκ των άντιπροσώπων δια να τούς πείση να εκλέξουν τον Σίρ Βίη ή Αλέξανδρον Φιλιπέσκον. Ο τελευταίος ούτος είχε ήδη την έγγραφον είδησιν πρό μίως ήμέρας 140 άντιπροσώπων, ότι θέλου δώσει υπέρ αυτου την ψήφον των ό νόμιμος άξιόμοσ δεν

αναβαίνει τούς 190. Άλλά το έσπέραι, εις το Βουκουρέστιον, διενεμήθησαν αναφοραι του λαου εις τούς άντιπροσώπου, εις τούς όποιου. παριστάνετο ότι ή τύχη της Βλαχίας υπήρχεν εις χείρας των, την όποιαν ήδύναντο να κάμην τόπον ανεξάρτητον ή κράτος υποδουλομένο από την Ρωσίαν. Την 1 Ιαν. 180 έκλογεις υπήγον εις την ήμητρόπολιν. Μετά την θρησκευτικήν τελετήν απεκδόθησαν έπισήμως πᾶσαν προλαβούσαν υπογρέωσιν. Η θρησκευτική αυτή πράξις έπροξένησε μέγα έπιπέλεσμα' ο λαος έπερίμενε την έκδοσιν της έκλογής. Η συνεδρίασις έάρκισε σχεδόν δεκατρείς ώρας. Ο Γεώργιος Βιέσκος έδημηγέρσε εις την συνέλευσιν. 16 υποψήφιοι παρητήθησαν, έμεινον μόνον 21. Η ψηφισφορία ήρχισε εκκατά το πρόγραμμα συνταχθέν από τον γενικόν πρόξενον Ρώσον. Το αποτέλεσμα έγινε γνωστόν πρόκειται ήδη να μάθωμεν αν ο Κ. Βιέσκος είναι άνθρωπος δεστις δύναται να καταστήση εύτυχή την Βλαχίαν σι γνώμαι επί του αντικειμένου τούτου είναι διηρημένοι, ότι είναι βέβαιον, είναι ότι ή έκλογή του επισήλλει εις αυτον όχι ολίγους κινδύνους. Οι Βλάχοι θέλου ήείσθαι πάντοτε εις μέγα έγκλημα υπό της όφθαλμούς μιας άρκτώας δυνάμεως τουτο δε είναι το να προτιμήσουν ένκ υποψήφιον της έκλογής των από ένκ άλλον δεστις δεν υπήρξε παρά της Ρωσίας όργανον. Ο θύρειος χρυσός θέλει κατασιγά τον πατριωτισμόν. Ο Βιέσκος δεν δύναται να διατηρηθή ειμή δουλεύων την Ρωσίαν, άλλως θέλει λάβει την τύχην του πρίγκιπος Γκιέκ. Ηδη ήρχισαν να διασπείρονται διαβολαι επί των νεων όσποδάρων λέγεται εις Βουκουρέστιον ότι ο Βιέσκος έχει σκοπόν να κάμη το διαζύγιόν του με την νεαν και ώραϊαν σύζυγον του, με την όποιαν έχει ήδη πολλά τέκνα. Σκοπεύει να νυμφευθή την σύζυγον του στρατηγού Κωνσταντίου Γκιέκ, αδελφου του πσιόντος πρίγκιπος, δεστις και αυτος μελετά διαζύγιον. Λέγει ότι μελετά να κάμη έν ταξειδιον εις την Ρωσίαν, με σκοπόν δια να τον κάμη να εκπέση της υπολήψεως, την όποιαν εκει χιριει.

— Εις την Νομοθετικήν άνέγνωμεν το ακόλουθον.

Η Αυστρια δεικνύεται πρόθυμος δια να ήδη ενεργώμενον το σχέδιον δι' αυ, ή Μεσάργιος βάλτεται εις συγκοινωνίαν με την ήλευθεράν θαλασσαν δια τινος πλητίου του Σοιζ διάρυγος Ένθαβάρννει δια τουτο πολυ τον Μεχμετ' Αλή εις την επιχείρησιν ταύτην, της όποιαις το έξοδον δεν αναβαίνουσιν ειμή εις τα 5 εκατομ. φρ γγων.

— Γράφουν από Βερολίνον εις το Θρησκευτικόν Σύμπαν.

Έλήθη τέλος το φερμάνιον από την Βιέννησιν δια τον νεον γενικόν πρόξενον μας εις τας επαρχίας της Μολδαβίας και Βλαχίας, και ήδη έτοιμάζεται ο υπάλληλος ούτος να απέλθη εις εις τον τόπον του διορισμού του.

Δεν έχει ούτως το πράγμα και δια τον διωρισθέντα έγχατως πρόξενον εις Ιερουσαλήμ' ο πράκτωρ ούτος διαμένει εισέτι εις Βυρτιόν, μη λαβών εισέτι το φερμάνιον του. Είναι δύσκολος ή έξήγησις της βραδύτητος την ύποιαν μεταχειρίζεται ή Πάρτα ως προς το αντικείμενον τουτο, βραδύτης ήτις έχει όλα τα φαινόμενα της αποποιήσεως τουλάχιστον προσωρινής.

— Τῆς 11^{ης} Φεβρ. Ἡ Ὄθωμανικὴ Πόρτα ἐπεκύρωσε τὴν ἐκλογὴν τοῦ Βισέσκου εἰς τὴν θέσιν τοῦ Ὁσποδάρου τῆς Βλαχίας. Ὁ πρέσβυς τῆς Ῥωσσίας καθυπέβηκεν εἰς τὸ Διβάνιον μίαν σημείωσιν διὰ τῆς ὁποίας ἀπαιτεῖ ἐντόνως νὰ ἀπομακρυνθῇ ὁ Πρίγκιψ Ἀλέξανδρος οἰκειοθελῶς ἢ βιαίως ἀπὸ τὴν Σερβίαν. Ἡ Πόρτα δὲν ἀπήντησεν εἰσέτι εἰς τὴν αὐτόγραφον ἐπιστολὴν τὴν ὁποίαν ἡ Α. Μ. ὁ αὐτοκράτωρ διεύθυνεν εἰς τὸν Σουλτάνον. Ἰδὼν μίαν ὑπόθεσιν πολλὰ δύσκολος ἦτις ἀπαιτεῖ μὲ γίστην σκέψιν. — Ἡ καλὴ συνεννόησις μεταξὺ τῆς Τουρκίας καὶ τῆς Ῥωσσίας ἐξαρτᾶται κατὰ τὸ πλεῖστον μέρος ἀπὸ τὴν λύσιν τὴν ὁποίαν θέλει λάβει τὸ ζήτημα τοῦτο.

— Γράφουν ἀπὸ Κωνσταντινουπόλεως. Ὁ Ὑπουργὸς τοῦ πολέμου Μουσταφᾶ Νουρι-Πασσᾶς, ὅστις ἐφθασεν ἐσχάτως ἀπὸ τὴν Βυριτόν, ἀντεκατέστη εἰς τὴν θέσιν τοῦ ἀπὸ τὸν Ῥεσχίτ-Πασσᾶ τοῦ Βαγδατίου. Ἐντοσοῦτω τὸ Σεάρας Κεράτ καὶ τὸ χαρτοφυλάκιον τοῦ πολέμου εἶναι κεχωρισμένα. Ὁ Ῥεσχίτ δὲν θέλει ἐκπληρᾶν παρὰ τὰς χρεῖς τοῦ Σερρακιέρ. Ἡ ἐκπτώσις τοῦ Μουσταφᾶ Πασσᾶ φαίνεται ὅτι προήλθεν ἀπὸ τὸν Ῥιζᾶ Πασσᾶ.

— Ἀναγιώσκεται εἰς τὸν Times. Ἐξ ἰδιαιτέρως ἀλληλογραφίας τῆς Βυριτοῦ 8. τοῦ τρέχοντος πληροφοροῦμεθα ὅτι οἱ Καϊμακμάι, Δρουζοὶ καὶ Χριστιανὸς, ἐκλεχθέντες ἐσχάτως διοικητικοὶ τοποτηρηταὶ τοῦ Λιδάνου, ἦλθον εἰς διχόνοιαν ὡς πρὸς τὴν διαίρεσιν τῆς ἐξουσίας των. Ὁ Ἀχμέτ Ῥεσλάν, Ἐμίρης Δρουζοῦ, ἐπειδὴ ἦλθεν εἰς ἐριδα ὡς πρὸς τὴν ὑπόθεσιν ταύτην μὲ τὸν Ἀσσαρ, ὁ τελευταῖος οὗτος διάταξε τοὺς Σείδας τοῦ νὰ τὸν ἀποβάλουν ἀπὸ τὴν θέσιν τε καὶ νὰ τὸν βάλλουν εἰς τὴν φυλακὴν. Ὁ Πασσᾶς τοῦ τόπου (εὐρέθη ἔμπερ δευμμένος θέλων νὰ διορίσῃ τὸν διάδοχον τοῦ Ἀχμέτ) διότι δύο Ἐμίριδες πρὸς τοὺς ὁποίους εἶχε προσφέρει τὴν θέσιν τοῦ διοικητικοῦ τοποτηρητοῦ τοῦ ὄρους, τὴν ἀπεποιήθησαν.

— Γράφουν ἀπὸ Κωνσταντινουπόλεως, τὴν 6. Φεβρουαρίου, λέγει μίαν ἐφημερίδα τῆς Γαλλίας.

Ἡ Πόρτα ἔκαμεν ἐκπτώσιον πρὸ πέντε ἡμερῶν, τὸν διευθυντὴν τῶν ὑγειονομίων, Κ. Λουδοβίκου Ροβέρτον. Τὸ ἀνώτατον ὑγειονομικὸν φροντιστήριον, λέγουσιν, θέλει διαλυθῆ, καὶ ὅλη ἡ ὑπηρεσία θέλει λάβει ἄλλον διοργανισμόν. Τὰ σχέδια ταῦτα παρέχουν ἐνταῦθα ὕλην πολλῶν διασκέψεων. Τὸ τελευταῖον σύστημα τῆς ἀναμορφώσεως (τὰ ὑγειονομικά) δὲν ὑπάρχει πλέον. Ὁ Κ. δε Βουρκενὺς εὐρέθη εἰς τὴν ἀνάγκην νὰ κάμῃ ἐντόνως παρατηρήσεις εἰς τὴν Πόρταν. Φαίνεται ὅτι ἡ μετολάθησις αὐτὴ ἔκαμεν τὴν Πόρταν νὰ ἀναβάλῃ τὴν ἀπόφασίν της, διότι χθὲς εἰδοποιήθη ὁ Κ. Ροβέρτος νὰ ἀναλάβῃ πρὸς ὄραν τὴν θέσιν του. Κάμμία μεταβολὴ δὲν ἐγένετο μέχρι τῆς ὥρας.

— Τὸ ἀκόλουθον συμβάν, δημόσιον ἀπὸ τὴν ἐφημερίδα τοῦ Αὐγούργου, ὑπὸ ἡμερομηνίαν τῆς Κωνσταντινουπόλεως, τὴν 7. Φεβρουαρίου, ἔχει χρεῖαν ἐπιβεβαιώσεως.

Ἡ Σουλτᾶν τοῦ Χαλίλ — Πασσᾶ, γαμβροῦ τοῦ Σουλτᾶν Μαχμούτ, τὴν ὁποίαν ἡ σουλτᾶνα Σαλιχᾶ ἐκυσφόρησεν ἐσχάτως, ἐπνίχθη, κατὰ τὴν παλαιὰν συνήθειαν, διὰ διαταγῆς τοῦ Σουλτᾶνου. Ὁ Σουλτᾶν Μαχμούτ κατέστρεψε τὴν συνήθειαν αὐτήν. Ὁ Ἀβδὺλ — Μετζίτ, τοῦ

ὁποίου ἡ καρδία δὲν τήκεται ἀπὸ κενὸν φιλοφθωρικὸν αἶσθημα, ἐνόμισεν πρέπον νὰ τὴν ξαναστήσῃ.

Ἡ αὐτὴ ἐφημερίδα προσθέτει ὅτι ἡ σύζυγος τοῦ Χαλίλ — Πασσᾶ ἀπέθανεν ἀπὸ αὐτὴν τὴν λύπην της.

— Γράφουν ἀπὸ τὸν Δούναβιν, τὴν 23. Φεβρουαρίου.

Ἡ Γαλλικὴ κυβέρνησις διεύθυνε παράπονα εἰς τὴν Ὄθωμανικὴν Πόρταν, διὰ τὸν λόγον ὅτι αὐτὴ ἀπεποιήθη νὰ ἀναγνωρίσῃ πρόξενον Γάλλον εἰς Σόφιαν. Ἡ ὑπόθεσις αὕτη θέλει μῆναι ἐκ κρημῆς μέχρι οὗ λάβει πέρας ἡ λύσις τοῦ περὶ Σερβίας ζητήματος. Ἡ Γαλλία θέλει νὰ συστήσῃ πρόξενον εἰς τὴν Σόφιαν διὰ τὸν λόγον ὅτι ὑπάρχουν εἰς τὴν Βουλγαρίαν πολλοὶ καθολικοὶ οἱ ὁποῖοι παραπονούνται διὰ τὴν δυναστείαν τῶν Τούρκων. Ὅπως καὶ ἂν ἔχη, ἡ Γαλλία προτίθεται νὰ συστήσῃ πρόξενον εἰς πολλὰς ἐπαρχίας τῆς Τουρκίας, ὡς καὶ Αὐστρία καὶ Ἀγγλία. τοῦτο εἶναι μίσην διὰ νὰ ἀντιπολεμήσῃ τὰ φιλόδοξα σχέδια τῆς Ῥωσσίας. Ἡ Ῥωσσία δὲν θέλει παραμελήσῃ κἀνὲν μέσην διὰ νὰ προξενήσῃ ἐμπέδικα εἰς τὴν Γαλλίαν, καὶ διὰ νὰ τὸ κατορθώσῃ οφείλει νὰ ἐνώσῃ τὰς προσπάθειάς της μὲ ἐκείνας τῆς Αὐστρίας καὶ Ἀγγλίας· αἱ ἀποστολαὶ τῶν καθολικῶν εἰς τὴν Βουλγαρίαν ἐχρησίμωσαν ὄχι ὀλίγον, ἀλλ' οἱ Τούρκοι καὶ οἱ ὀρθόδοξοι, Γραικοὶ ἐνοῦνται διὰ νὰ καταθλίβουν τοὺς καθολικοὺς οἱ ὁποῖοι δὲν ἀπολαμβάνουν καμμίαν διπλωματικὴν υπεράσπισιν. Ἡ Γαλλικὴ ἀποστολὴ πολλάκις διεύθυνε παράπονα ὡς πρὸς τὸ ἀντικείμενον τοῦτο εἰς τὴν κυβέρνησιν, ἀλλὰ τὸ μυστικοσυμβούλιον δὲν ἔδωκεν τὴν προσοχὴν ὅσην εἰς τὰ τελευταῖα συμβεβηκότα τὰ ὁποῖα ἐσυνέβησαν εἰς τὰς ἐπαρχίας τοῦ Δουναβίου.

Μὲ λύπην μας πληροφοροῦμεθα ὅτι ὁ Δῆμος μας θέλει μῆναι καὶ ἐφέτος στερημένος τοῦ τρίτου Ναοῦ τοῦ Ἁγίου Νικολάου διὰ τὴν ἔλλειψιν τῶν χρηματικῶν μέσων, καὶ ὡς ἐκ τούτου ἡ οἰκοδομὴ ἀνεβλήθη διὰ τὸ ἐρχόμενον ἔτος. Δὲν ἤξεύρομεν ἂν ὑπάρχῃ ἄλλο ἀντικείμενον πλέον περισπούδαστον διὰ τὴν Ἐρμούπολιν παρὰ τὸ τῆς οἰκοδομῆς τοῦ τρίτου Ναοῦ τούτου· ἡ στενοχωρία τὴν ὁποίαν δοκιμάζουν οἱ δημόται κατὰ τὰς ἱεράς μάλιστα ἡμέρας ταύτας εἶναι γνωστὴ καὶ δὲν εἶναι ἀνάγκη νὰ τὴν ἐκθέσωμεν. Γνωρίζομεν καὶ ἡμεῖς τὴν χρηματικὴν ἔλλειψιν καὶ δικαιοῦμεν διὰ τοῦτο τὴν ἀναβολὴν· ἀλλ' ἄραγε ἂν εἶδιδετο μεγαλητέρα παρ' ὅ,τι ἐδόθη καὶ δίδεται φροντίς εἰς τὸ ἀντικείμενον τοῦτο, δὲν ἠδύνατο νὰ κατορθωθῇ ὅ,τι ἤδη νομίζεται τὴν δυσκατόρθωτον! ἂν ἐξηκολούθουν νὰ γίνωνται μὲ τὸν αὐτὸν ὡς κατ' ἀρχὰς ζῆλον αἱ συνδρομαὶ, ἂν ἐπροτρέποντο ἐνίοτε οἱ ἐργάται νὰ δουλεύουν εἰς τινὰς ὥρας κατὰ τὰς ἑορτασίους μὲν ἀλλὰ μὴ ἐπισήμους ἡμέρας ὡς κάμνουν κοινῶς οἱ ἄνω δημόται τῆς Σύρου εἰς τὰς οἰκοδομὰς τῶν ἐκκλησιῶν των· ἂν τέλος ἐμποδίζετο πᾶσα εἰς τὴν μεγάλῃν μας ἐκκλησίαν πολυτέλεια, διὰ νὰ μὲν περισσευμάτι, τὸ ὁποῖον δὲν ἠθέληεν εἶσθαι εὐκαταφρόνητον, καὶ τὸ ὁποῖον ἠδύνατο νὰ χρησιμώσῃ πολὺ καταλλήλως εἰς τὴν οἰκοδομὴν τῆς νέας ἐκκλησίας, δὲν ἠδύνατο οὕτω νὰ προσδεύσῃ ἢ εὐκτεία αὐτὴ ἐπιχειρήσις τῆς ἐγέρσεως τοῦ νέου ναοῦ τούτου! Τί δὲν θέλομεν, καὶ δὲν γίνεται!

— Κατὰ χρέος, προλαμβάνομεν τὴν προσοχὴν τῆς ἐπὶ τῶν δημοτικῶν σχολείων Ἐφορίας διὰ νὰ ἐμποδίσῃ τὰς καταχρήσεις καὶ τὰ φρικτὰ βασανιστήρια τὰ ὁποῖα γίνονται, ὡς μαρτυροῦμεν, εἰς τὸν σχολεῖον τῶν κορασιῶν, ἐναντίον τοῦ πνεύματος τῶν ἡμερικῶν περὶ ἐκπαίδεως νόμων μας, διὰ νὰ ζῆμην εὐρεθῶμεν μὲν περὶ τὰς περιστάσεις νὰ ἐξηγηθῶμεν πλατύτερον εἰς τὸ μετέπειτα.

Ἄρι. 74.

ΒΑΣΙΛΕΙΟΝ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ.

Ὁ Πρόεδρος τῶν ἐν Σύρῳ Πρωτοδικῶν. Εἰδοποιεῖ

Ὅτι τὸ Δικαστήριον, δυνάμει τοῦ ἀρθροῦ 249 τοῦ περὶ Ὀργανισμοῦ τῶν Δικαστηρίων καὶ Συμβουλευτικῶν Νόμου, προσδιώρησεν ἀπὸ τῆς πρώτης Ἀπριλίου 1843 δικασίμους ἡμέρας τῆς ἐξομοιωθῆσας, τὰς ἀκολουθοῦσας.

Διὰ μὲν τὰς Ποινικὰς ὑποθέσεις

τὴν Τρίτην καὶ τὸ Σάββατον

διὰ δὲ τὰς Πολιτικὰς.

τὴν Πέμπτην.

Ἐν Σύρῳ τὴν 16 Μαρτίου 1843

Ὁ Πρόεδρος

Π. Παπαρρηγόπουλος

Ὁ Γραμματεὺς

Κ. Παπασπυριδῆς

διὰ τὴν ἀκριβῆ ἀντιγραφὴν.

Ἐν Σύρῳ αὐθήμερον

Ὁ Γραμματεὺς τῶν ἐν Σύρῳ Πρωτοδικῶν

(Τ. Σ.)

Κ. Παπασπυριδῆς

Ἀναλαμβάνομεν ἀφορμὴν ἀπὸ τὴν προηγουμένην εἰδοποίησιν τοῦ κυρίου Προέδρου τοῦ ἐνταῦθα δικαστηρίου τῶν Πρωτοδικῶν νὰ γνωστοποιήσωμεν εἰς τοὺς κοινὸν ὅτι εἶναι ἀπαράδειγμα τὸς ἢ ἐπιμελεία καὶ ἡ δραστηριότης τὴν ὁποίαν καὶ ὁ Πρόεδρος τοῦ δικαστηρίου αὐτοῦ καὶ οἱ Δικασταὶ, καὶ οἱ Γραμματεῖς, καὶ ὑπογραμματεῖς, καὶ οἱ δικηγόροι, καὶ ὅλοι ἐν γένει οἱ δικαστικοὶ ὑπάλληλοι κατέβαλον πρὸ τινῶν μηνῶν πρὸς διεξαγωγὴν τῶν ἐν τοῖς ποιναικῶν αὐτοῦ τοῦ Δικαστηρίου πρὸ πολλῶν ἐτῶν συσσωρευθεισῶν καὶ σχεδὸν λησμονηθεισῶν πολιτικῶν δικῶν, συνεδριάζοντες τρίς τῆς ἐβδομάδος, συζητοῦντες ὑπὲρ τὰς δέκα, δέκα εἰς πᾶσαν συνεδρίαν, καὶ ἐργαζόμενοι ἀκαταπαύτως ἡμέραν καὶ νύκτα, διὰ νὰ δυνθῶσι νὰ φέρωσιν εἰς ἐνημερίαν ἀμφοτέρωτα τὰ πινάκια τῶν συνήθων καὶ συνοπτικῶν δικῶν, ἐξ ὧν ἐξητηλήθησαν σχεδὸν ὅσαι αἱ δίκαι ἐκτὸς ὀλίγων τινῶν αἰτινες ἐνεγράφησαν τὸ ἐνεστὸς ἔτος. Εἶναι ἄξιον λοιπὸν πάσης τιμῆς καὶ ἐπαίνου ὁ κύριος Πρόεδρος καὶ οἱ δικασταὶ καὶ οἱ Γραμματεῖς τοῦ Δικαστηρίου αὐτοῦ, διότι ὡς ἐκ τῆς δραστηριότητος καὶ τῆς ἐπιμελείας των ἔπαυσεν ἡ ἀφόρητος βραδύτης πρὸς διεξαγωγὴν τῶν δικῶν ἧτις καταλλήλως ἠδύνατο νὰ ἐξομοιωθῇ μὲ ἄρνησιν δικαιοσύνης. Ἐπίσης εἶναι ἄξιον πάσης τιμῆς καὶ ἐπαίνου ὁ δικηγορικὸς σύλλογος, διότι ἐπροθυμοποιήθη νὰ συντελέσῃ καὶ αὐτὸς καθόσον παρ' αὐτοῦ ἐξηρητᾶτο πρὸς ἀποπεράτωσιν αὐτῶν τῶν δικῶν, αἱ ὁποῖαι εἶχον ἤδη διαιωνίσει εἰς τὰ πινάκια.